

[Fiskeriministeren.]
trods for at de var anmodet om at udtale sig. Denne udsendelse blev altså ganske ensidig.

Nu er et udførligt, til dels nyt informationsmateriale udarbejdet og oversat til engelsk, således at det kan videregives til ambassaden i Washington og stilles til rådighed bl. a. for den amerikanske presse og andre interesserede.

I kritikken af det danske laksefiskeri nævnes ofte, at vi ikke fra dansk side bidrager til laksebestandenes opretholdelse. Helt rigtig er denne påstand ikke, selv om det må indrømmes, at vi hverken her i landet eller på Grønland har nogen stor lakseproduktion. Bl. a. på grund af fordømmelsen af os på dette område lægger jeg vægt på, at det forslag til ændring af saltvandsfiskeriloven, som var til første behandling i går, gennemføres, således at vi ved hjælp af en afgift på laksefangsterne og forhåbentlig ved en nogenlunde tilsvarende statsbevilling i fremtiden kan foretage ikke ubetydelige udsættninger af sættefisk og også derved vise vor interesse i laksebestandens opretholdelse.

Det er for tiden under overvejelse ved en særlig låne- og garantiordning at yde støtte til de laksefiskere, som har investeret betydelige midler i specielt indrettede fartøjer til laksefiskeri, så at de kan omstille sig til andet fiskeri, herunder rejefiskeri. Det er sandsynligt, at dette vil bevirke, at i hvert fald en vis del af de fartøjer, der hidtil har deltaget i fiskeriet ved Norge og ved Grønland, herefter vil drive andre former for fiskeri. Dette kan så formentlig få en vis betydning ved kommende drøftelser af de fremtidige ordninger vedrørende laksefiskeriet i Nordvestatlanten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjeld Olesen* til forsvarsministeren:

„Agter ministeren at fortsætte med at tale på det konservative partis vegne og angribe ikke tilstedeværende partier over for menige med befalet tjeneste, som det var tilfældet i Odense den 19. januar 1971?“

Skriftlig begrundelse:

På ovennævnte møde, der var kommet i stand efter en henvendelse fra de meniges

talsmænd, havde man forventet, at der var tale om en kontakt på frivillig basis direkte mellem de menige og ministeren.

Ifølge referater fra mødet var der tale om, at de menige havde befalet tjeneste, og at kommandanten, oberst Freiesleben, var ordstyrer under ministerens oplæg og de 10 spørgsmål, man fik lov til at stille.

Samtidig benyttede ministeren lejligheden til at angribe socialdemokratiets forslag på en uacceptabel måde ifølge referaterne under selve mødet og i hvert fald ved TV-optagelsen efter mødet.

Spørgsmålet er, om ministeren vil fortsætte denne form også andre steder, og om øvrige partier i folketinget vil få samme mulighed for en kontakt med de menige med befalet tjeneste for at forelægge deres synspunkter på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område.

Kjeld Olesen: Mit spørgsmål drejer sig om det møde, ministeren for nylig havde med de værnepligtige i Odense. Det er ikke rejst i fornærmethed, som et blad har udtrykt det, men fordi der er tale om, at ministeren har benyttet sig af sin stilling til at overtræde nogle hævdevundne principper.

Baggrunden for spørgsmålet er følgende: ministerens personlige møde med de værnepligtige kom i stand på ministerens initiativ, og hvor man kunne forvente, at det var frivilligt, om mandskabet mødte op for at drøfte et rent politisk emne, blev der befalet mødepligt. Hvor man så kunne forvente, at de værnepligtige var alene med ministeren, og at talsmændene var ordstyrere, blev det kommandanten, der styrede forsamlingen. Hvor man kunne forvente, at ministeren gav en afbalanceret fremstilling af sikkerheds- og forsvarspolitiske spørgsmål — sådan noget kan nemlig lade sig gøre — benyttede ministeren lejligheden til ensidige angreb på andre partier. Efter mødet fulgte ministeren det op i tv med en, synes jeg, uacceptabel fremstilling af forskellige konsekvenser af socialdemokratiets forslag, herunder muligheden for stationering af fremmede styrker i fredstid.

Der er derfor grund til at spørge, om ministeren fortsat agter at udnytte sin stilling på den måde, det er sket.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Nej, det gør jeg ikke. Jeg agter ikke ved møder